

အစိမ်းရောင်

သစ်တုံးထဲက ဘီလူးကြီးနှင့်

အိပ်ပျောက်ကြီး

သစ်တုံးထဲက ဘီလူးကြီး

နေရာ ဒေသကား ပဲခူးတိုင်း အတွင်းရှိ ရိုးမတောနဲ့ အနီးမှာ ရှိတဲ့ ရွာလေး တစ်ရွာမှာ ပါ။ ထိုရွာလေးမှာ တော့ ထွန်းခ ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ သူ့ရဲ့ အလုပ်အကိုင် ကတော့ တောတက်ပြီး သစ်ခုတ်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ မိန်းမဖြစ်သူရဲ့ နာမည် ကတော့ မညိုခင်ပါ။

ထွန်းခကတော့ အိမ်ဆောက်ဖို့ အတွက် သစ်လုံးတွေ မှာ တဲ့ အခါဖြစ်ဖြစ် ဒါမှ မဟုတ် ထင်းမှာ တဲ့ အခါပဲဖြစ်ဖြစ် ရွာထဲက သူလို ထင်းခုတ်တတ်တဲ့ လူ လေးငါးယောက်လောက် ပေါင်းပြီး စားအိုးစားခွက် အပြည့်အစုံနဲ့ တောထဲ ဝင်တတ်ပါတယ်။ သစ်မှာ ထားတဲ့ အခြေအနေအရ တစ်ခါတစ်ခါ တောတက် သွားရင်တော့ နှစ်ရက်မှ သုံးရက်လောက် တော့ ကြာတတ် ပါတယ်။ လိုအပ်တဲ့ သစ်လုံး အရေအတွက်ကို ရတာနဲ့ သစ်လုံးတွေ အကုန်စုပုံပြီး ရွာကိုပြန်ကာ နွားလည်း ငှားပြီး ပြန်သယ်ရတာပေါ့။

တောထဲ တောင်ထဲမှာ တော့ သည် လို သစ်ခုတ်တဲ့ အလုပ် ဆိုတာ ကလည်း ထင်ထားသလို မလွယ်ကူ လှပါဘူး။ ပိုးကောင်မွှားကောင်ကြောက်ရ။ ခြေခင်းလက်ခင်းကြောက်ရ (မြွေဆိုးတွေ ဘာတွေပေါ့)။ တစ်ခါတစ်ခါ သစ်ပင်လှဲနေရင်း လှဲတဲ့ ဘက်ကို မလဲကျဘဲ လူတွေရှိတဲ့ ဘက်ကို လဲကျ တတ်တာတွေလည်း ကြုံရတာမို့ အတော်လေးကို သတိ

ထားရပါတယ်။

ထွန်းခကတော့ ဖအေတူလို့ ပြောရမှာပေါ့။ ထွန်းခရဲ့ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးမောင်ငယ် ရှိစဉ်ကတော့ သူလည်း သစ်ခုတ်သမား တစ်ယောက်ပါ။ ထွန်းခ ၁၀ နှစ်သား လောက်ထဲက သူ့အဖေနဲ့ တောထဲကို လိုက်လိုက် သွားရင်းကနေ အခု သူ့ရဲ့ အဖေ မရှိတော့တဲ့ အချိန်မှာ အဖေရဲ့ နေရာ ကို ထွန်းခကတော့ အပိုင် ယူထားလိုက်နိုင်ပါပြီ။

ထွန်းခက သစ်ခုတ်တဲ့ နေရာမှာ ကျွမ်းကျင် လှပါတယ်။ ပြီးတော့ သစ်ပင်ခုတ်တယ် ဆိုတာကလည်း ခုတ်သင့်တဲ့ အပင် မခုတ်သင့်တဲ့ အပင် စသဖြင့်လည်း လိုက်နာစရာတွေက အများ သားပါ။ မခုတ်သင့်တဲ့ အပင်ကို ခုတ်ပြီး အိမ်ဆောက်မိခဲ့ရင် အိမ်ရှင်တွေက ခိုက်တတ်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့်လည်း သစ်မှာ တဲ့ လူတွေက ထွန်းခကို အားကိုးကြပါတယ်။

အခုလို နွေရာသီကို ရောက်တဲ့ အခါမျိုးမှာ တော့ ပိုပြီး အလုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ ထွန်းခလည်း နေ့တိုင်းလိုလို အလုပ် ဖြစ်နေတော့ အခုလက်ရှိ နေထိုင်နေတဲ့ ဘိုးဘွားပိုင် အိမ်ကလေးကို ပြန်ပြီး ပြင်ဆင်ချင်နေပါပြီ။ ထွန်းခနဲ့ ညိုခင်တို့ နေထိုင်နေတဲ့ အိမ်ကလေးကတော့ ထွန်းခရဲ့ အဘိုး အဘွားတွေ လက်ထဲက နေသွားခဲ့တဲ့ အိမ်လေးပါ။ အရင်ကလည်း ပြင်ဆင် ထားခဲ့ပေမဲ့ ကြာပြီ ဆိုတော့လည်း ပြင်သင့်တာလေးတွေ ပြန်ပြင် ရတော့မှာ ပါ။

ဒီတော့ ညရောက်တဲ့ အခါ မိန်းမဖြစ်သူနဲ့ တိုင်ပင်ပါတယ်။ ထွန်းခရဲ့ အစီအစဉ်ကတော့ သူသစ်ခုတ်သွားတဲ့ အခါ အိမ်အတွက် လိုအပ်တဲ့ သစ်ကို နည်းနည်းဆီ ပိုပြီး ခုတ်ခဲ့မယ်ပေါ့။ မိန်းမဖြစ်တဲ့ သူက သံတို့ ထရုံတို့ စတဲ့ လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းလေးတွေ ဝယ်ထားပေါ့။ ဒီလို နည်းနည်း ချင်းစီ စုပြီး အားလုံး အဆင်သင့် ဖြစ်တာနဲ့ ပြန်ပြင်မယ်ဆိုပြီး တိုင်ပင်

ထားလိုက် ကြပါတယ်။

ရက်အနည်းငယ် ကြာလာတော့ သူပြောသလို စုခဲလိုက်တာ ပြည့် သလောက်တောင် ဖြစ်နေခဲ့ပါပြီ။ အိမ်ရဲ့ အခြေအနေအရ အိမ်တိုင်တွေ ကိုပါ လဲရမှာ ပါ။ ပြီးတော့ ကြမ်းခင်းနဲ့ အကာတချို့လည်း လဲသင့်ရင် လဲရမှာ ပါ။ ဒီတော့ အလုပ်အားတဲ့ တစ်ရက်မှာ သူ့ရဲ့ အပေါင်းအသင်း တွေကိုပါ ခေါ်ပြီး တက်ညီ လက်ညီနဲ့ လုပ်လိုက်ကြတဲ့ အခါ နှစ်ရက် လောက် အကြာမှာ ပဲ အိမ်ပြင်တာက ပြီးသွားခဲ့ကြပါတယ်။ မညှိခင်က တော့ ဒီအိမ်လေး ခုလို တောင့်တောင့်တင်းတင်း ဖြစ်သွားတာကိုလည်း ဝမ်းသာ မိပါတယ်။ လူဆိုတာ နေရေး ဆိုတာကလည်း အရေးကြီးသည် မဟုတ်ပါလား။

ဒီလိုနဲ့ အိမ်ပြင်ပြီးတဲ့ တစ်ညမှာ တော့ ထွန်းခတစ်ယောက် အိပ် နေရင်းနဲ့ ညသန်းခေါင်ကျော် လောက်မှာ ဖျတ်ခနဲ လန့်နိုး လာပါတယ်။ ဒါနဲ့ ပဲ မိန်းမဖြစ်သူကို လှုပ်နှိုးလိုက်ကာ ..

"မိန်းမရေ .. မိန်းမ ထစမ်းပါဦးဟ"

ဒီတော့ မညှိခင်လည်း အိပ်မှုန်စုတ်မွှားဖြင့် နိုးလာခဲ့ပြီး ..

"ဘာလည်း တော် ညကြီးမင်းကြီး"

ထွန်းခလည်း ဒီကြည့် ဟိုကြည့်ဖြင့် လိုက်ကြည့်ပြီးတော့ ..

"ငါအိပ်နေတုန်း ငါတို့ အိမ်ကြီးက လှုပ်နေသလိုပဲဟ အဲ့ဒါကြောင့် ငါလည်း လန့်နိုး လာပြီး ထူးဆန်းလို့ မင်းကို နှိုးလိုက်တာ"

"ရှင်ကလည်း အိပ်ချင်မူးတူးနဲ့ အိပ်မက် မက်နေတာ နေမှာ ပေါ့ .. ပြန်အိပ်တော့ မနက်ကို စောစောထပြီး တောထဲသွားရမှာ မဟုတ်လား

ဒီတော့ ထွန်းခလည်း သက်ပြင်းချလျက် ဆက်မတွေးတော့ပဲ ..

"အေး အေး .. အိပ်ပါတော့မယ် ဟာ "

ဆိုပြီး ပြောကာ အိပ်ရာထဲသာ ပြန်လှဲ နေလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ထွန်းခရဲ့ စိတ်ထဲမှာ တော့ အိပ်မက် မဟုတ်နိုင်ပဲ တကယ်ကို လှုပ်နေတယ် ဆိုတာတော့ ယုံကြည် ထားလိုက်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်မှန်းတော့ မသိပေမဲ့ အိမ်က တစ်ချက်တစ်ချက်မှာ လူတစ်ယောက်က ဆွဲဆွဲ လှုပ်လိုက်သလို လှုပ်သွားတာကိုလည်း သေသေချာချာ သတိထားမိခဲ့လို့ ပါ။ ဒါပေမဲ့ မညှိခင်ကို ဆက် မပြောတော့ပဲ ပြန်သာ အိပ်လိုက် ပါတော့တယ်။

နောက်တစ်ညမှာ လည်း ထွန်းခ အိပ်နေရင်းနဲ့ အိမ်ကြီးက တသိမ့်သိမ့်နဲ့ လှုပ်သွားသလို ခံစားလိုက်ရပါတယ်။ စအိပ် ခါစဆိုတော့လည်း အိပ်တစ်ဝက် နိုးတစ်ဝက်ဆိုတော့ မသေချာ တဲ့ အတွက် ဘာမှ တော့ ထွေထွေထူးထူး မတွေးလိုက် မိပါဘူး။ ဒီတော့ ခဏအကြာမှာ ပဲ သိမ့်ခနဲ တစ်ချက် လှုပ်သွားတော့ ထွန်းခလည်း သေသေချာချာကို သိလိုက်ပါပြီ။ ဒါဟာ အိမ်ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က ကိုင်ပြီး လှုပ်နေတဲ့ သဘောပါပဲ။ ဒါ့ကြောင့် ဘာများ လည်း ဆိုကာ တွေးနေပြီး ဘာရယ်မဟုတ် မျက်လုံးဖွင့်ပြီး ဟိုဟိုဒီဒီ ကြည့်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာ တော့ တွေ့လိုက်ရသည် က မျက်လုံးနီနီ ပြူးပြူး၊ နှာခေါင်းက ပွပွ ကြီးကြီး၊ ပါးစပ်ကပြပြ၊ အမွေးအမှ င်တွေနဲ့ အကောင်ကြီး တစ်ကောင်က သူ့ကို အိမ်ခေါင်တိုင် အပေါ်ကနေ စိုက်ကြည့် နေတာကို မျက်လုံးထဲ ဖျတ်ခနဲ မြင်လိုက်ပြီး ..

"အား.. ဘီလူးကြီး ဘီလူးကြီး"

ဆိုပြီး အလန့်တကြားနဲ့ ထအော်ပါတော့တယ်။ ဒီတော့ မညှိခင်လည်း နိုးလာခဲ့ပြီး ထွန်းခတစ်ယောက် လန့်နေတာကို တွေ့လေတော့ ရေ

ခပ်တိုက်ကာ စိုးရိမ်တကြီးနဲ့ မေးလိုက်ပါတယ်။

"ကိုထွန်းခ ဘာဖြစ်လို့ လဲဟင် "

ထွန်းခလည်း ရေသောက်လိုက်တော့မှ အနည်းငယ် အကြောက် ပြေသွားခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ မညိုခင်ကို ပြောပြလိုက်တဲ့ အခါ မညိုခင်က တော့ အံ့ဩဟန်မပြပဲ ပင်ပင်ပန်းပန်းနဲ့ တောထဲမှာ အလုပ်လုပ်ထားတော့ အိပ်မက်ဆိုး မက်တာနေမှာ ပါ ဆိုပြီး ပြောတော့ ထွန်းခလည်း ဇဝဇဝါတော့ ဖြစ်သွားမိပါတယ်။ မညိုခင် ပြောသလိုပဲ အိပ်မက်များလား။ ဒါပေမဲ့ သူစဉ်းစား မိတာတစ်ခုက ဒီအိမ်ပြင်ပြီးမှ ဒီလိုတွေ ဖြစ်နေတာ ဆိုတော့လည်း မတွေးတတ် အောင်ပါပဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စိတ်ကို လျော့ချလိုက်ပြီး ပြန်အိပ်လိုက်ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ည နှစ်နာရီလောက် အရောက်မှာ တော့ ..

"အား ... မလာနဲ့ မလာနဲ့ သွား သွား..."

ဆိုပြီး မညိုခင်က ထအော်ပါတော့တယ်။ ထွန်းခလည်း နိုးသွားပြီး ..

"မိန်းမ ဘာဖြစ်တာလဲ မိန်းမ ငါပါဟ"

လို့ ပြောလိုက်တော့မှ ညိုခင်တစ်ယောက် ချွေးတွေပျံ့နေပြီး တစ်ကိုယ်လုံး တုန်နေရာကနေ ကြောက်လန့်တကြားနဲ့ ..

"ဒီအိမ်မှာ သရဲ သရဲ ... မဟုတ်ဘူး ဘီလူး ဘီလူး "

ဆိုပြီး အယောင်ယောင် အမှားမှားနဲ့ ပြောပါတော့တယ်။ ဒီတော့ ထွန်းခလည်း သူတုန်းကလိုပဲ ရေခပ်တိုက်လိုက်ပြီး ချော့မော့ ပြောလိုက်မှသာ အနည်းငယ် အမောပြေသွားတဲ့ ပုံပါ။

မညိုခင် အမောပြေသွားတော့မှ ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဆိုတာကို မေးကြည့်

လေတော့ မညှိခင် ပြန်ပြောပုံမှာ ..

"ကျမ အိပ်နေတုန်း ပခုံးကို လက်နဲ့ လာလာပုတ်နေလို့ လန့်နိုးလာတယ်.. ဘာလဲဆိုပြီး ကြည့်လိုက်တော့ အိမ် ခေါင်တိုင် အပေါ်မှာ လေခေါင်တိုင်ပေါ်မှာ ... ဟီး.. ကျမ ကြောက်တယ် မပြောရဲတော့ဘူး"

ဆိုပြီး ငိုနေပါတော့တယ်။ ထွန်းခလည်း ..

"ပြောပါ မိန်းမရယ် မင်းပြောပြမှ ငါသိမှာ ပေါ့ ... ငါရှိတယ်ပြောဘာမှ မကြောက်နဲ့ "

ဒီလို ပြောလိုက်တော့မှ မညှိခင်လည်း ဘေးဘီကြည့်လျက် ကြောက်ကြောက်နဲ့ ထပ်ပြောပြပါတယ်။

"ကျမ တွေ့လိုက်တာက ခေါင်တိုင်ပေါ်မှာ မျက်လုံး နီနီပြူးပြူးနဲ့ မည်းမည်းကြီး တစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက်တယ် ပြီးတော့ သူ့လက်တစ်ဖက်က အရှည်ကြီးရှင့် အဲဒီ လက်ရှည်ကြီးနဲ့ ကျမပခုံးကို လာပုတ်နေတာ .. ကျမလည်း ကြောက်လိုက်တာရှင် ကြက်သီးတွေလည်း ထ ဆံပင်တွေလည်း ထောင်လာသလိုပဲ ပြီးတော့လေ ... ခေါင်တိုင်ပေါ်ကနေ ဇောက်ထိုးကြီး ဆင်းချ လာလို့ ကျမလည်း လန့်အော်တာ"

ဆိုပြီး ပြောပြကာ ကြောက်ကြောက်နဲ့ ငိုနေပါတော့တယ်။ ပြီးတော့ ဆက်ပြီး ပြောလိုက်ပါတယ်။

"ကျမ ဒီမှာ မနေရဲတော့ဘူး အဒေါ်ကြီးအိမ်ကို သွားအိပ်တော့မယ် ရှင်လည်း လိုက်ခဲ့တော့"

မညှိခင်လည်း ပြောလည်း ပြော ဆင်းဖို့ လည်း ပြင်လိုက်ပါတယ်။ ဒီတော့ ငြိမ်သက်နေတဲ့ အိမ်က တစ်စုံတစ်ယောက်က လှုပ်လိုက်သလို တဝုန်းဝုန်းနဲ့ လှုပ်လာခဲ့ပါတော့တယ်။ ထွန်းခနဲ့ ညှိခင်လည်း အံ့သြကာ

ဘာလုပ်ရမှန်းမသိပဲ ဖြစ်နေပါပြီ။ ထိုအခိုက်မှာ ပဲ ခေါင်တိုင်အပေါ်က
နေ တရှူးရှူး တရှဲ့ရှဲ့နဲ့ ထူးထူးဆန်းဆန်း အသံကို ကြားလိုက်ရတော့ ထိ
တ်လန့်ပြီး ပြိုင်တူမော့ကြည့် လိုက်တဲ့ အခါမှာ မြင်လိုက်ရတာကတော့
မျက်လုံး နီနီရဲရဲကြီးနဲ့ ကြောက်စရာ မည်းမည်းအကောင်ကြီး တစ်ကော
င်က သူတို့ ကို အသေချာ စိုက်ကြည့်နေပြီး ထို အကောင်ကြီးဆီမှ တရှူး
ရှူးနဲ့ အသံတွေ ထွက်ပေါ်နေတာပါ။

ဒီတော့မှ လင်မယား နှစ်ယောက်လည်း ကြောက်စရာ အကောင် တ
စ်ကောင်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့သွားပြီး အိမ်ပေါ်နေ အပြေးဆင်းချ
သွားကြပါတယ်။ အိမ်ပေါ်မှာ တော့ အိမ်ကြီးက တဝန်းဝန်းနဲ့
လှုပ်ခတ်ပြီး တောက်တခေါက်ခေါက် အသံတွေ ကိုလည်း ထိတ်လန့်စ
ရာ ကြားနေရပါတော့တယ်။ သူတို့ တွေလည်း ကြက်သီးတွေထလို့ ခေါ
င်းတွေ ကြီးလာသလိုပင် ဖြစ်လာ ခဲ့ကြပါတယ်။

အဲဒီနောက်တော့ အချိန်မဆိုင်းတော့ပဲ နှစ်ယောက်သား မညှိခင်ရဲ့
အဒေါ်အိမ်ကိုသာ ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ လမ်းရောက်တော့ ထွန်းခလည်း
စဉ်းစားမိလိုက်တာက ဒါ သစ်ဘီလူးပဲ ဖြစ်ရမယ်လို့ တွေးလိုက်ပါတယ်
။ သစ်ဘီလူး ဆိုတာက သစ်ပင်ရဲ့ အသား တစ်နေရာမှာ ဘီလူး မျက်နှာ
ပုံ ပါတဲ့ သစ်မျိုးပါ။ အပင်ရဲ့ အခေါက်ကို ခွာကြည့်ရင်တော့ တွေ့ရတတ်
ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်လို ပုံသဏ္ဌာန်နဲ့ ပါနေတယ်ဆို
တာတော့ ပြောလို့ မရပါဘူး။ အဲဒီ ဘီလူးပုံကတော့ သူရှိချင်တဲ့
နေရာမှာ ရှိနေတတ်တာပါ။ တကယ်လို့ အဲဒီလို သစ်မျိုးနဲ့ အိမ်ဆောက်
မိခဲ့ရင်တော့ တစ်အိမ်လုံး အခြောက်အလန့် ခံရမှာ ပါပဲ။

ထွန်းခတို့ ခုတ်တဲ့ တောမှာ က သူ့အဖေ လက်ထက်ကရော သူလက်
ထက်အထိ အဲဒီလိုသစ်မျိုး မတွေ့ဖူးခဲ့ပါဘူး။ အခုမှ ထူးထူးဆန်းဆန်းပါ

။ သစ်ခုတ်သမားပေမဲ့ ဒီလိုသစ်မျိုးက တော်ရုံနဲ့ မသိလေတော့လည်း ဒီလိုတွေ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ရခြင်းပါ။

မညိုခင်ရဲ့ အဒေါ်အိမ်ကို ရောက်တော့ အကြောင်းစုံ ပြောပြ လိုက်တဲ့ အခါ မညိုခင်ရဲ့ အဒေါ်မိဖုရား ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့ နား ထောင် နေခဲ့ရပါတယ်။

"တော်သေးတာပေါ့ကွယ် အသိ မြန်ပေလို့ သာပဲ မဟုတ်ရင် အိမ်က လူတွေပါ ဒုက္ခပေးမှာ နော်"

ဆိုပြီး ပြောပါတယ်။

မနက်ရောက်တဲ့ အခါ ထွန်းခနဲ သူ့သူငယ်ချင်းတွေစုကာ ခေါင်တိုင်ကို ဝိုင်းပြီး ထုတ်လိုက် ကြပါတယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီ ခေါင်တိုင်ရဲ့ တစ်နေရာကို အခေါက်ခွာ ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါမှာ တော့ လူတွေ အားလုံးလည်း အံ့သြကာ ပါးစပ် အဟောင်းသား ဖြစ်သွား ခဲ့ပါတယ်။ မကြုံစဖူး ကြုံခဲ့ရတဲ့ အတွက်လည်း ကြက်သီး တဖြန်းဖြန်း ထခဲ့ရပါတယ်။ သစ်ပင်ရဲ့ အခေါက်အတွင်းမှာ တွေ့ လိုက်ရတာကတော့ ဘီလူးတစ်ကောင်ရဲ့ မျက်နှာမျိုးကို တွေ့ရခဲ့ တာပါ။ အထဲက အသား တစ်နေရာမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အစွယ်ဖွေးဖွေးနဲ့ ဘီလူး မျက်နှာကြီးက မာန်ဖီနေတဲ့ ဟန်မျိုးပါ။ သူတို့ တွေလည်း ဒီလို ဘီလူးမျက်နှာကြီးကို ကြာကြာလည်း မကြည့်ရဲတော့ပါဘူး။

ထို့နောက်မှာ တော့ အဲဒီ အပင်ကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ပြီး ထင်းခွဲကာ ဘုန်းကြီး ကျောင်းကိုသာ ထင်းလှူလိုက် ကြပါတော့တယ်။ သူတို့ လူစုကတော့ အချိန်မနှောင်းခင် တောတက်ကြရဦးမှာ နဲ့ ခေါင်တိုင် အသစ်လဲဖို့ အတွက် တောတက်ဖို့ ကိုပဲ ပြင်ဆင် နေခဲ့ပါတော့တယ်။

